

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl soudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M., ve věci

žalobce:

XX

bytem

XX

zastoupen advokátem Mgr. Martinem Kotorou
sídlem Nitranská 11, Praha 3

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2018, č. j. OD 181/18-2/67.1/18036/Li,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 19. 2. 2018, č. j. OD 181/18-2/67.1/18036/Li, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým bylo jako opožděné zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, odboru správního (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 6. 12. 2017, č. j. MUCL/117624/2017. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. d) a k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve spojení s porušením § 5 odst. 1 písm. f) a § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu.
2. Žalobce především namítal, že lhůta k podání odvolání byla v posuzovaném případě zachována a k zamítnutí odvolání jako opožděného tak nemělo dojít. Žalobce zdůraznil, že k zachování lhůty k podání odvolání postačí, je-li poštovní zásilka obsahující odvolání, adresovaná místně a věcně příslušnému správnímu orgánu, podaná posledního dne lhůty držitele poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence, to platí i v případě, kdy odvolání postupuje věcně a místně příslušnému správnímu orgánu jiný (nepříslušný) správní orgán, u kterého bylo odvolání (nesprávně) podáno a kterému povinnost postoupit takové odvolání ukládá právní předpis. Žalobce v této souvislosti odkazoval na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2010, sp. zn. 29 Cdo 1167/2009. Další žalobní námitky směřovaly do samotného posouzení přestupkového jednání žalobce správním orgánem I. stupně. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že odvolání bylo podáno ke správnímu orgánu vyššího stupně bez vážných důvodů, a do konce odvolací lhůty se nepodařilo postoupit je orgánu, který správní rozhodnutí napadené odvoláním vydal, a proto lhůta pro podání odvolání nemůže být považována za zachovanou. Žalovaný odkazoval na komentářovou literaturu a navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
4. Ze správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:
5. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 6. 12. 2017, č. j. MUCL/117624/2017, bylo žalobci prokazatelně doručeno dne 27. 12. 2017, kdy je osobně převzal. Dne 10. 1. 2018 bylo proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podáno prostřednictvím právního zástupce žalobce odvolání, které dle průvodky elektronického podání založené na č. l. 75 správního spisu bylo téhož dne doručeno do datové schránky žalovaného.
6. Dle doručky založené na č. l. 77 správního spisu bylo žalobcovo odvolání postoupeno městu Česká Lípa dne 17. 1. 2018 do datové schránky.
7. Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobcovo odvolání jako opožděné zamítnul a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Konstatoval, že žalobce podal prostřednictvím svého zmocněnce odvolání v předposlední den zákonné lhůty, tj. 10. 1. 2018, a toto odvolání bylo téhož dne doručeno žalovanému. Žalovaný dne 17. 1. 2018 odvolání postoupil správnímu orgánu I. stupně dne 17. 1. 2018. Vzhledem k tomu, že odvolání bylo podáno ke správnímu orgánu vyššího stupně bez vážných důvodů, a nepodařilo se ho do konce odvolací lhůty postoupit orgánu, který správní rozhodnutí napadené odvoláním vydal, nelze považovat lhůtu pro podání odvolání za zachovanou.

8. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
9. Ve věci proběhlo dne 14. 3. 2019 ústní jednání, při němž žalobce i žalovaný setrvali na své právní argumentaci.
10. Podstatou sporu je zodpovězení otázky, zda odvolání žalobce proti správnímu rozhodnutí I. stupně bylo odmítnuto pro opožděnost v souladu se zákonem.
11. Podle § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) je odvolací lhůta 15 denní. Podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu pak platí, že lhůta je zachována, je-li poslední den lhůty podána poštovní zásilka adresována věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Pokud odvolání není podáno u místně a věcně příslušného orgánu, je ten správní orgán, u něhož bylo odvolání podáno, povinen postupovat v souladu s § 12 správního řádu a bezodkladně takové odvolání usnesením postoupit příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomit podatele.
12. Z žalobcem citovaného usnesení Nejvyššího soudu, jakož i z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že je-li odvolání podáno v odvolací lhůtě u nepřísušného správního orgánu, který má dle § 12 správního řádu povinnost postoupit jej správnímu orgánu příslušnému, nepostačí, je-li v odvolací lhůtě odvolání k poštovní přepravě podáno podatelem, nýbrž musí být v odvolací lhůtě také postoupeno věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Judikatura civilních a správních soudů se potom rozchází. Nejvyšší soud v usnesení ze dne 26. 10. 2010, sp. zn. 29 Cdo 1167/2009 dovozuje, že k včasnosti podaného odvolání postačuje, je-li zásilka obsahující odvolání podána v odvolací lhůtě postupujícím správním orgánem na poštu k přepravě příslušnému správnímu orgánu. Judikatura Nejvyššího správního soudu není pak v tomto směru zcela jednoznačná. Zatímco starší judikatura ke správnímu řádu z roku 1967 vychází z toho, že v případě, kdy je odvolání adresováno a doručeno místně popř. i věcně nepřísušnému správnímu orgánu, posuzuje se za podané včas až poté, pokud je příslušnému správnímu orgánu fakticky postoupeno a doručeno ve lhůtě podle ustanovení § 54 odst. 2 správního řádu (z roku 1967), a datum odevzdání odvolání k poštovní přepravě v případě, kdy je toto adresováno nepřísušnému správnímu orgánu, je bezvýznamné, neboť fikce doručení vážnoucí ke dni podání poštovní zásilky vázne pouze k osobě podatele, nikoliv k osobě postupujícího správního orgánu (srov. rozsudek ze dne 9. 1. 2008, č. j. 2 As 47/2007 - 53, www.nssoud.cz), novější judikatura, byť s odvoláním na předchozí závěry, dovodila (srov.

rozsudek ze dne 31. 3. 2010, č. j. 5 As 26/2009-67, www.nssoud.cz), že „... Ze znění § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu lze dovodit, že lhůta k podání odvolání je zachována jen v případě, pokud je odvolání zasláno v zákonem stanovené lhůtě správnímu orgánu, jenž rozhodl v prvním stupni. ...“, když výraz „zasláno“ bylo chápáno ve smyslu „předáno“, nikoli až „doručeno“, jak plyne z věcného posouzení v předmětné věci. Z toho výkladu dotčených ustanovení správního řádu z roku 2004, který je pro účastníka správního řízení příznivější a který se shoduje s výkladem Nejvyššího soudu, pak zdejší soud vycházel (shodně srovnej rozsudek zdejšího soudu ze dne 4. 6. 2013, č. j. 60 A 2/2013 – 39).

13. V souzeném případě bylo žalobcovo odvolání doručeno do datové schránky žalovaného dne 10. 1. 2018, tedy v odvolací lhůtě, jejíž poslední den připadl na 11. 1. 2018. Odvolání však nebylo podáno u správního orgánu I. stupně v souladu s § 86 odst. 1 správního řádu, ale přímo u žalovaného, ačkoliv žalobce byl v prvostupňovém rozhodnutí řádně poučen o tom, že odvolání je třeba podat prostřednictvím správního orgánu I. stupně. K faktickému doručení, ale ani k předání zásilky s odvoláním k poštovní přepravě ze strany žalovaného Městskému úřadu Česká Lípa jako příslušnému správnímu orgánu I. stupně v odvolací lhůtě, tj. do 11. 1. 2018 nedošlo. Odvolání bylo proto opožděné a nelze zohlednit, že žalobce jej dne 10. 1. 2018, tj. ještě v odvolací lhůtě podal u žalovaného, tedy správního orgánu nepříslušného dle § 86 odst. 1 správního řádu. Žalovaný tak postupoval v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu, pokud žalobcovo odvolání zamítl jako opožděné.
14. Soud dále konstatuje, že ze správního spisu vyplývá, že žalovaný postupoval bez zbytečných průtahů, když žalobcovo odvolání postoupil dne 17. 1. 2018 správnímu orgánu I. stupně jako správnímu orgánu příslušnému. Bezodkladným postoupením ve smyslu § 12 správního řádu nutno rozumět jeho postoupení bezodkladně poté, co správní orgán skutečnost, že není věcně či místně příslušný, zjistí, což samozřejmě nemusí nastat ihned, co správní orgán podání obdrží (k tomu shodně srovnej Vedral, J., *Správní řád. Komentář. II. aktualizované a rozšířené vydání. BOVA POLYGON Praha: 2012, str. 166*, či rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 5. 2015, č. j. 57 A 17/2014 - 83). Soud tak konstatuje, že v žalobcově případě nedošlo zamítnutím odvolání pro opožděnost k extenzivnímu výkladu zákona, který by vybočil z mezí ústavnosti (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 31. 10. 2000, sp. zn. I. ÚS 324/99, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2008, č. j. 2 As 47/2007 - 53) a znamenal by nepřipustný zásah do žalobcových práv.
15. Ze shora uvedených důvodů soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.

16. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
17. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, soud proto
vyslovil,
že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 14. březen 2019

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
soudkyně